

29. mája 2011

Rybacie raňajky

Texty

Genesis 14: 18 – 19; Ján 21: 9 – 15; Mat 26: 74 – 75

Ak čítam Bibliu, tak ju v prvom rade čítam rád kvôli jednej jedinej veci: v textoch sú ukryté informácie o čomsi mimozemskom - o Bohu, Jeho konaní, zmýšľaní, pocitoch, komunikácii. Je to kniha o Ňom, o Jeho zjaveniach, zápasoch, cez ňu sa dá, aj keď len sčasti, spoznať, kto to Boh je. V našom texte sa nachádzame v posledných chvíľach najväčšieho zjavenia Boha ľuďom na našej zemi. Nachádzame sa na konci trojročnej misie s cieľom spásy ľudstva. Misie, ktorá zmierila nezmieriteľné. Sme pri Tiberiadskom jazere, na jeho brehu, kde sa vo zvláštnej forme bytia prechádza Boh. Je skoré ráno a On, okolo roku 0 - 30 nášho času, sa prechádza po brehu jazera. Tri roky úsilia završené víťazstvom nad smrťou a deštrukciou, víťazstvom mimo chápania ľudského intelektu. Tri roky neustáleho opakovania právd a zjavení završených brutálnou a potupnou smrťou. Má záujem, aby správa o jeho zjavení bola rozšírená a podaná ďalej a autenticky prostredníctvom dvanástich, teda už len jedenástich chlapcov, z ktorých sedem je teraz v rybárskej loďke a hľadá niečo na zjedenie. Osud celého jeho diela je viac menej spojený s týmito ľudskými bytosťami.

Sme podobní tým v loďke. Na základe skúseností a výchovy vidíme vytvorený obraz Boha stojaceho na brehu. Možno sme získali zvláštnu sebaistotu o tom, že Boha poznáme. Získali sme pocit exkluzivity a výnimočnosti, že patríme k jedinečnému a tomu správne spoločenstvu. Svet je jednoduchý a my nemáme problém zodpovedať sami sebe to, ako by danú situáciu riešil Boh. Chránime túto predstavu, a tým aj svoju identitu, svoje spoločenstvo, chránime v podstate svoj svet. Na základe tohto presvedčenia nie je problém zobrať meč a odťať ucho vojakovi. Dokonca získame takú sebaistotu, že nie je problém ani prísť k Bohu a dohovárať mu, čo a ako by mal konať. Sedíme v loďkách svojho života spolu s najbližšími aj so svojou hriešnosťou, teda porušiteľnosťou, robíme veci, ktoré sa nesú životom veľmi ťažko a ani nevieme prečo. Často horko plačeme nad sebou a neskrývane voláme o pomoc a odpustenie. A popritom sa staráme o svoju obživu.

V to ráno stál na brehu Ktosi, kto aj nám z lásky pripravuje raňajky ... pomáha nám prijať samých seba tým, že sa nám ukáže na brehu, keď vystúpime z lode ... Robí to nezabudnuteľným spôsobom, už od čias Abraháma nám ponúka niečo na zjedenie, ponúka nám samého seba. Miluje nás a pýta sa, či si sadneme k jeho stolu...

Otázky

Ako vyzerá Boh v твоjich predstavách, ako koná, komunikuje, čo by si Ty spravil inak?

K čomu v svojom živote potrebuješ Boha?

Vieš si predstaviť, že by ťa niekto zradil, odvrhol či zabil a ty mu napriek tomu pripravuješ ráno raňajky? Čo sa skrýva za takýmto prejavom?